

20

1750, 2

38.

FACVLTATIS IVRIDICAE
 DECANVS,
HENRICVS MELCHIOR
SCHÜTTE JCTVS,
 MEMORATAE AC PHILOSOPH. FACVLTAT.
 ASSESSOR, JVR. AC POLITICES
 PROFESS. PVBL.

L. B. S.
quoad am de legatib.

ERFORDIAE,
 Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
 Acad. Typogr.

Legati vocabulum in jure civili modo accipitur late, pro quacunq[ue] ultima voluntate, ita, ut & heredis institutionem, libertatis dationem, tutoris constitutionem, fidei commissum, mortisque causa donationem comprehendat: modo stricte pro ultima voluntate, qua particulariter aliquid verbis directis & imperativis relinquitur. In hac significatione capitur iterum vel pro re legata §. 1. *f. b. r.* vel pro titulo, *t. i. ff. de leg. praest.* vel pro actu legandi. In prima notione definitur ab Imperatore, quod sit donatio quaedam, a defuncto relicta, ab herede praestanda. Constat enim, in jure nomina verbalia in 10. aliquando rem ipsam denotare v. c. thesaurus dicitur depositio ac servitus constitutio juris gentium. *LAVTERBACH. Colleg. theor. pract. Pand. Libr. 30. 31. & 32. §. 2.* Legatum autem describitur per donationem, quia aequae ac donatio ex mera liberalitate proficiscitur. Vocatur vero quaedam donatio, ad denotandum, quod sit improprie
sic

sic dicta donatio. Differt enim tum a donatione inter vivos, cum hæc utriusque constet voluntate, nec temere revocari possit, tum a donatione mortis causa, utpote quæ utriusque consensu perficitur, & acceptationem alterius requirit; legatum vero etiam absenti & ignorantem confertur. Præterea donationes a vivente proficiuntur in donatarios, legatum e contrario relinquuntur a defuncto, i. e. post mortem demum testatoris in legatarium transit. Additur ab Imperatore: ab herede præstanda. Licet enim legatum non nunquam ab ipso testatore adhuc vivente præstetur, id tamen per accidens fit, imo si hoc fiat, degenerat in donationem inter vivos, aut, si mortis mentio facta, in donationem mortis causa. HOPP. ad §. 1. *F. b. t.* Ac, licet legatum recta via, post mortem testatoris transeat in legatarium *l. 64. ff. de furt.* hoc tamen de dominio, non de possessione intelligendum. Quod si legatarius itaque rem sibi legatam, ab herede jam possessam, sine illius consensu, propria auctoritate, occupat, incidit in poenam edicto D. Marci sancitam, h. e. omni jure suo excidit, *l. 13. quod met. caus. l. 7. C. unde vi.* WERNHER. *select. observat. for. part. 4. Obs. 173. n. 1.* Si autem res ab herede non dum possessa, a legatario fuit occupata, legatarius quidem jus suum haut amittit, WERNHER. *sel. observat. for. part. 7. obs. 38.* interdicto tamen quod legatorum ab herede conveniri potest ad ejus restitutionem vel præstandum interesse. *l. 1. §. 2. quod legat.* CARPZOV. *Part. 3. Const. 13. def. 30.* Non aliter tamen interdicto, quod legatorum locus est, quam si heredis, intuitu Falcidiæ aut alias interfit: alias exceptione: tua non inter est, repellitur. WERNHER. *cit. obs. 173.* Ad legata consequenda tria ordinaria juris remedia dantur, actio

scilicet in rem, hypothecaria & personalis ex quasi contractu §. 2. *inf. 7. h. t.* Multi per actionem in rem tantum rei vindicationem intelligunt. Sed quamvis ita principaliter se res habeat, aliæ tamen reales actiones sub illa comprehenduntur. Si enim res incorporalis, vel aliud jus in re sit legatum, post ejus agnitionem non rei vindicatio, sed actio inde descendens, scilicet servitute legata, confessoria directa, si aliud jus, utilis datur. Rei vindicatio autem propterea competit legatario, quia rei legatæ dominium ipso jure in legatarium transit. *l. 80. ff. de legat. 2.* HUBER. *Præl. ad Inst. libr. 2. tit. 20. §. 34.* LUDOVICI. *Doctr. Pand. Libr. 30. 31. & 32. §. 10. & libr. 1. tit. 8. §. 15.* inprimis JO. FRIDEM. SCHNEIDER. *dissert. de Dominio rei legatæ ipso jure trans-eunte.* Supponitur hic tamen, quod species sit legata, & quidem testatoris propria. Nec obstat, quod ad dominium transferendum traditio, *in l. 20. C. de pact. requiratur.* Nam hæc tantum desideratur, quoties a privato in privatum dominium est transferendum, non vero, si vel beneficio legis, aut officio judicis transfertur dominium. HOPP. *Comment. ad Inst. Libr. 2. tit. 1. §. 43. & libr. 4. tit. 17. §. 7.* Quando res certa, corporalis, ipsiusque testatoris propria pure est legata, tunc legatario statim ex ipso mortis momento dominium acquiritur. Acquiritur tamen tempore mortis testatoris tantum juris fictione, ad effectum transmissionis: siquidem legatarius ante aditam hereditatem mortuus, legatum nihilominus in heredes transmittit: veritate contra & effectu ex tempore aditæ hereditatis. Subintelligitur verò tacita conditio: si legatum non repudiaverit: legatarius enim, utut ipso jure dominus fiat, ejusque heres, in quem legatum ante agnitionem transmissum,

missum, facultate adhuc gaudet legatum repudiandi,
& hac repudiatione facta, dominium resolvitur. Qua-
re triplex rei legatae in legatario vulgo statuitur domi-
nium, fictum nempe a morte testatoris usque ad ad-
itam hereditatem; verum ab adita hereditate ad agnitio-
nem, sed revocabile, si non agnoscat, & denique irre-
vocabile, non facta repudiatione. Secunda actio est hy-
pothecaria legatario in omnibus defuncti bonis in secu-
ritatem legati concessa *l. 1. C. Commun. de legat.* Hæc
actio juri ff. incognita, beneficio Justiniani accepta fe-
renda est. Hæc hypotheca tacita competit a tempore
mortis testatoris etiam in legato conditionali, & datur
contra singulos heredes, etiam tertium possessorem *l. 15.
l. 18. C. de pignor. l. 12. C. de distract. pign.* Duo tamen
hic singularia occurrunt, unum, quod non detur in soli-
dum, sed dividatur inter plures heredes *d. l. 1. in fin. ibi-
que BRUNNEM.* licet jus pignoris alias sit individuum
l. 65. de evict. l. 1. l. 2. C. si un' explur. quia hoc pignus non
tam hereditarium, quam rebus hereditariis primum, &
quidem singulis heredum portionibus pro rata debiti a
lege impositum est. Alterum, quod effectus hujus hy-
pothecæ locum non obtineat quoad creditores testato-
ris. Cum enim legatum sit donatio, quilibet autem de
suo tantum liberalis esse debeat, ac creditores certent de
damno vitando, legatarii vero de lucro quærendo *l. fin.
§. 4. §. 5. C. de jur. del. & legata non debeantur, nisi de-
ducto ære alieno §. fin. J. d. L. Falcid. l. 6. C. eod.* omnes
testatoris creditores, etiam chirographarii nudi, legata-
riis præferuntur. Tertia actio est personalis, & speciali
nomine appellatur actio ex testamento, quia jure vete-
ri in testamentis tantum legata relinquebantur. Hodie
vero legata relinquuntur quavis ultima voluntate, &

ipſa obligatio non ex teſtamento, ſed ex quaſi contractu, agnitione nempe ultimæ voluntatis oritur §. 9. *J. de Obligat. quæ quaſi ex contr.* LAVTERBACH. *l. c. §. 45. ſqq.* Præterea legatarii etiam confugere poſſunt ad remedium *L. ult. C. de Edicto. D. Hadriani tollendo.* Objiciunt quidem diſſidentes, legatarios ſemper habere contradicentem, nempe heredem, & tria hic ordinaria juris remedia legatariis tributa eſſe, adeoque non concedendum eſſe remedium extraordinarium *l. 16. pr. ff. de minor.* Sed his dubiis ita occurri poteſt, quod nequaquam ſufficiat, heredem contradicere poſſe, ſed requiratur juſta contradicendi cauſa, ac quod remedium ordinarium tunc non excludat extraordinarium, ſi extraordinarium ordinario pinguius eſt. LAVTERBACH *l. c. §. 43.* Imò celebr. LEYSERVS *Medir. ad ff. Spec. 381. med. 4. ſq.* docet, non opus eſſe legatariis in Germania noſtra, ad legem illam provocare, cum longe melius remedium illis ſuppetat. Sed iſthæc fuſius perſequi nihil attinet, cum ea copioſius ex cathedra, occasione *l. 80. ff. de legat. 2.* explicaturus ſit

NOBILIS ATQVE CLARISSIMVS JURIVM
CANDIDATVS,

DOMINVS
FRIDERICVS GOTTLOB
SCHEVFFLER.

Natus iſt eſt diè IX. Auguſt. anni MDCCXXXVII. in urbe Saxonica, quæ Lommatzſch appellatur. Patrem JOANNEM GOTTLOB SCHEVFFLERVM, Advocatum immatriculatum, & juris Præcticum dexterrimum, nec non in ſex pagis Juſtitiarium, ac matrem CHRISTIA-

NAM

3

NAM CONCORDIAM ex gente Reichiorum prognatam
adhuc, per summi Numinis gratiam, superstites vene-
ratur. Litteris, quæ ab humanitate nomen accepe-
runt, a privatis magistris imbutus est, parens vero opti-
mus eum philosophiæ ac jurisprudentiæ elementa do-
cuit. Academia Vitembergenſi ann. MDCCXLV.
Rectore Magnifico, Summe Rever. BAVERO, SS. Theol.
D. & Prof. Publ. nomen dedit, ibidemque collegiis
philosophicis clariff. HILLERI, juridicis vero in HEI-
NECCII Elem. jur. civil. secundum ordinem institutio-
nem & LVDOVICI doctrinam Pandectarum, celeberrimorum
virorum LEYSERI, RIVINI & KRAVSII inter-
fuit. In jure Canonico addiscendo doctoribus usus est
laudato jam LEYSERO & Doct. WERNERO. Theoriæ juris
ut praxin jungeret, non solum celeberr. HANACII
collegia disputatoria sed etiam practica frequentavit.
Nec minus Lipsiæ celeberr. viros, SIGELIVM, ZOLLERVM
& RICHTERVM digesta & jus clientelare explicantes au-
divit. Absolutis studiis academicis in patriam redux,
modum causas in foro orandi a charissimo patre, cujus
amorem ac fidem singularem satis prædicare nequit,
hausit. Tandem ut præmium exantlatorum laborum
conſuetæ Licentiarum specimina inauguralia admitteretur,
modeste petiit, quibus precibus locum dedimus,
accum eo textus ex utroque jure enucleandos communicavimus,
ipsique examini rigoroſo habendo diem præstitimus,
in quo textus explicavit, & ad quæſtiones propositas ita respondit,
ut unanimibus suffragiis in numerum juris utriusque Candidatorum receptus,
& ad reliqua specimina inauguralia admissus, honoribusque,
ad quos adspirat, dignus judicatus fuerit. Igitur

tur proximo die Mercurii, die XXII. April. a. c. lectione cursoria in *l. 80. ff. de legat. 2.* commentabitur, eaque finita, dissertationem inauguralem

DE EO,

QVOD IUSTVM EST CIRCA
PROBATIONEM MORTIS
ABSENTIS.

publico eruditorum examini submitter. Quibus assibus solennibus ut Universitatis nostræ Magnificus atque Reverendissimus Dominus Rector, nec non Academiae Proceres ac cives haud gravatim interesse velint, perquam officiose & humaniter invitantur. Public. Sigillo Facultat. Jurid. d. XIX. April. A. O. R. MDCCCL.

Erfurt, Diss., 1748-51

X 238 7035

ULB Halle

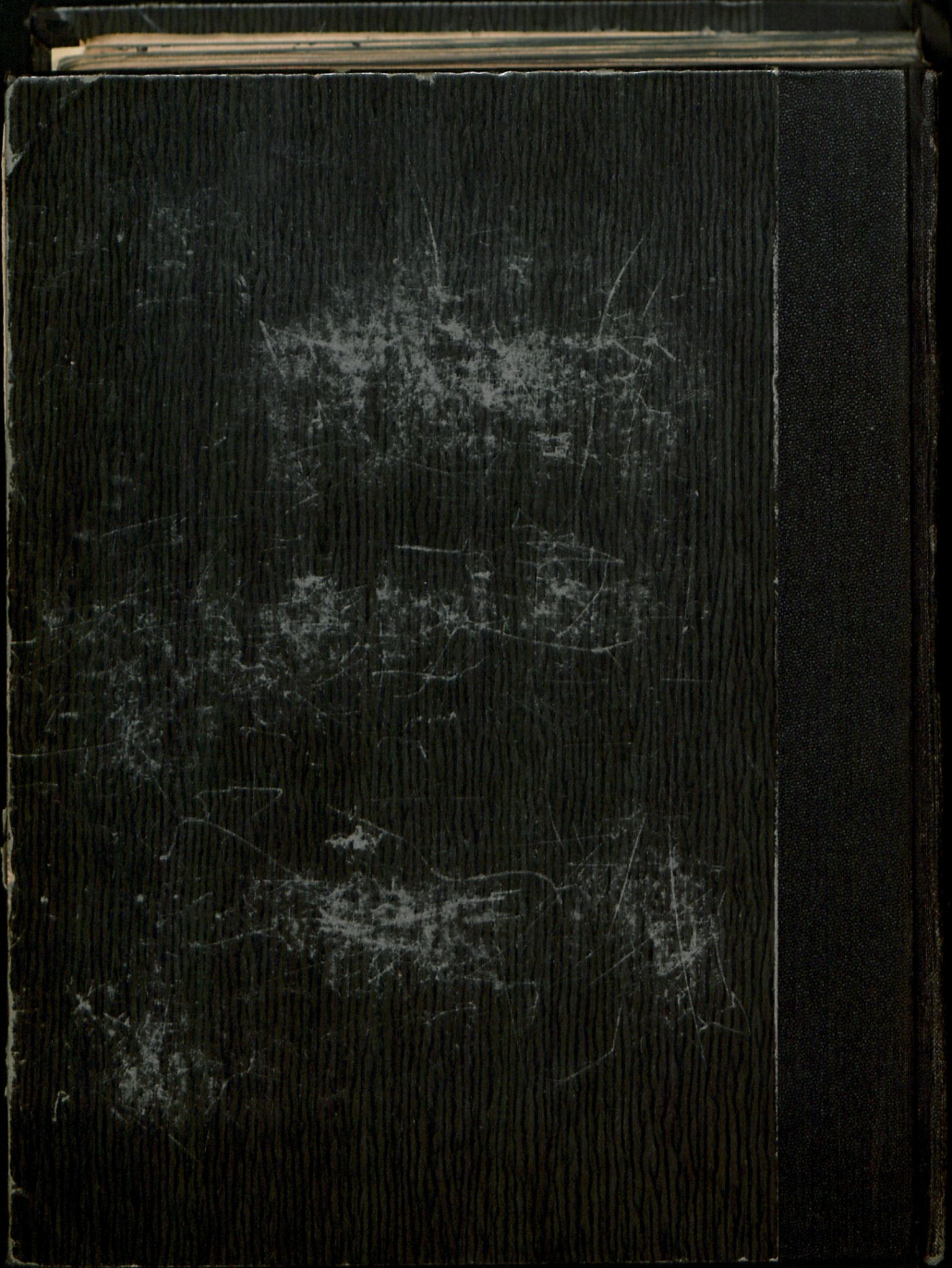
3

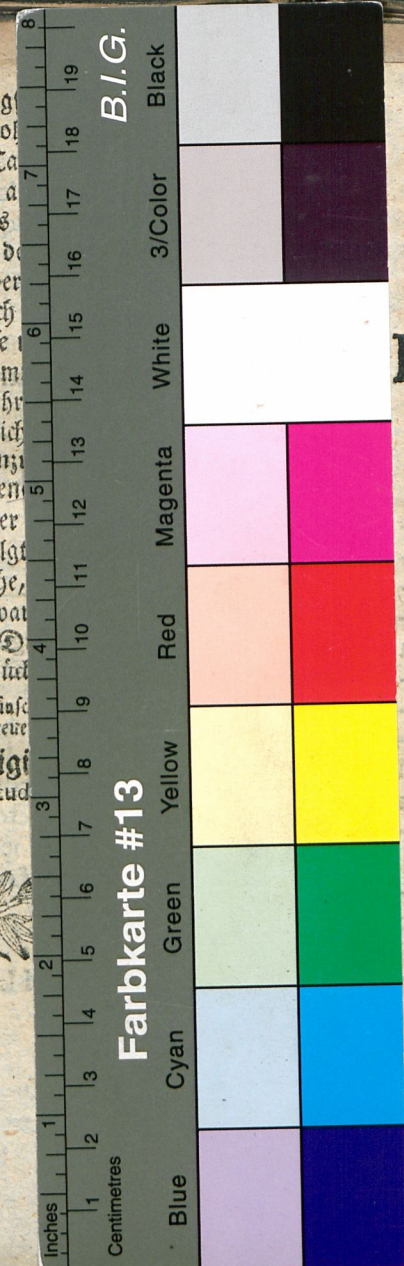
006 771 165

VD 78

20

38.

1750, 2

FACVLTATIS IVRIDICAE
DECANVS,
HENRICVS MELCHIOR
SCHÜTTE JCTVS,
MEMORATAE AC PHILOSOPH. FACVLTAT.
ASSESSOR, JVR. AC POLITICES
PROFESS. PVBL.

L. B. S.
quaenam de legatis.

ERFORDIAE,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

